

Vreme: 12.09.2026 16:45

Medij: b92.net

Link: <https://www.b92.net/info/politika/267014/jedan-zivot-dve-srbije-sta-je-moglo-2012-godine-a-sta->

Autori: Mediji

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Naslov: Jedan život, dve Srbije: Šta je moglo 2012. godine, a šta može danas?

4415

Zamislite čoveka koji je 2012. imao 30 godina. Danas ima 44. Isti čovek, ista zemlja, samo 14 godina razlike. Dovoljno dugo da se zaboravi kako je izgledala svakodnevica, ali dovoljno kratko da možemo veoma precizno da je uporedimo sa današnjom, pišu mediji.

Zoonar/Marko Beric, Zoonar GmbH / Alamy / Profimedia

Počnimo od onoga od čega se živi - plate. Prosečna neto zarada u Srbiji 2012. godine bila je 41.377 dinara. Poslednji zvanični podatak za jun 2026. kaže - 120.401 dinar. Naravno, rasle su i cene i zato nominalni iznosi nikada nisu cela priča. Ali ni kada se inflacija uračuna, rast nije nestao: samo u prvih šest meseci ove godine prosečna neto zarada realno je porasla 8,4 odsto u odnosu na isti period prošle godine.

Pogledajmo i donji deo lestvice, ljude sa najmanjim primanjima. Minimalna cena rada 2012. bila je 115 dinara po satu. Od početka 2026. iznosi 371 dinar. To je više nego tri puta veći iznos. I upravo kod ljudi koji žive od najmanjih plata svako povećanje znači mnogo više od statističke kolone.

Još drastičnije izgleda tržište rada. Za tridesetogodišnjaka 2012. pitanje često nije bilo "Koliko će mi biti plata?", već "Hoću li uopšte imati posao?". Kako navode mediji, stopa nezaposlenosti bila je oko četvrtine radne snage. U drugom kvartalu 2026. iznosi 7,2 odsto.

To je jedna od najvećih promena Srbije za ovih 14 godina: Zemlja u kojoj je posao bio jedna od najvećih neizvesnosti postala je zemlja u kojoj poslodavci u brojnim sektorima traže radnike.

I šira ekonomija danas izgleda drugačije. Vrednost svega što Srbija proizvede za godinu dana višestruko je veća nego početkom prethodne decenije. Rasli su izvoz, investicije i ukupna ekonomska aktivnost, a sa njima i mogućnost države da ulaže u puteve, pruge, bolnice i druge velike projekte.

To se najbolje vidi kroz prozor automobila, objašnjavaju mediji. Srbija je 2012. imala oko 607 kilometara [auto-puteva](#). Danas mreža državnih puteva prvog A reda ima više od 1.060 kilometara, uz više od 150 kilometara brzih saobraćajnica. Miloš Veliki, Moravski [koridor](#) i nove deonice nisu više linije na kartama budućih projekata. Njima se danas ide na posao, prevozi roba i putuje kroz Srbiju.

A promena nije samo na asfaltu. Brza pruga između Beograda i Novog Sada potpuno je promenila putovanje između dva najveća grada u ovom delu Srbije. Razdaljina za koju je nekada trebalo planirati znatno više vremena danas se najbržim vozovima prelazi za nešto više od pola sata. Nastavkom modernizacije železnice menja se i pravac prema severu zemlje i Budimpešti.

Promenila se i slika Srbije iz vazduha. Beogradski aerodrom je 2025. završio sa rekordnih 8,91 milion putnika. Tokom letnje sezone bio je povezan sa rekordnih 116 destinacija u 40 zemalja. Direktno se iz Beograda danas leti i ka destinacijama za koje su nekada bila neophodna presedanja - od Sjedinjenih Država do Kine. Srbija je od zemlje sa relativno ograničenom avio-mrežom postala regionalno vazdušno čvorište, navodi se u medijima.

Ali možda se promena najbolje vidi kada sve te brojke spojimo u jedan običan život.

Čovek iz naše priče 2012. ima 30 godina. Traži posao u zemlji u kojoj je nezaposlenost oko 25 odsto.

Vreme: 12.09.2026 16:45

Medij: b92.net

Link: <https://www.b92.net/info/politika/267014/jedan-zivot-dve-srbije-sta-je-moglo-2012-godine-a-sta-je-moglo-2026-godine>

Autori: Mediji

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Naslov: Jedan život, dve Srbije: Šta je moglo 2012. godine, a šta može danas?

Prosečna plata je oko 41.000 dinara. Mreža [auto-puteva](#) ima oko 600 kilometara, železnica decenijama čeka ozbiljnu modernizaciju, a izbor direktnih avionskih linija neuporedivo je manji.

Četrnaest godina kasnije taj čovek ima 44. Nije promenio zemlju. Nije se preselio. Ali zemlja oko njega jeste drugačija.

Prosečna plata prešla je 120.000 dinara. Nezaposlenost je pala na 7,2 odsto. [Auto-puteva](#) je više od hiljadu kilometara. Između Beograda i Novog Sada saobraćaju brzi vozovi. Sa beogradskog aerodroma može se direktno do više od stotinu destinacija.

Naravno da Srbija i dalje ima probleme. Ima ljudi kojima je plata mala, krajeva kojima treba još investicija, puteva koje tek treba izgraditi i standarda koji treba dalje podizati. Razvijena zemlja se ne pravi za jedan mandat, niti se razvoj završava jednom prugom ili jednim [auto-putem](#).

Ali upravo zato je važno pogledati odakle se krenulo i dokle se do danas stiglo.

Jer kada se Srbija iz 2012. i Srbija iz 2026. stave jedna pored druge, razlika više nije stvar političkog slogana, simpatije ili utiska.

Ona se vidi na računu. Na radnom mestu. Na putu. Na pruzi. Na aerodromu. I, možda najvažnije, u tome koliko je danas širi prostor mogućnosti za čoveka koji svoj život gradi u Srbiji, pišu mediji.

